

njajo v Bolgarijo nemške tehnične čete in da so vsa bolgarska letališča v nemških rokah, čeprav dela bolgarska vlada tako, kakor da o vsem tem nič ne ve. Da je Bolgarija na pragu usodnih dogodkov, potrjuje okoliščina, da je angleška vlada prekinila diplomatske stike z Romunijo in dala sporočiti bolgarski vladi, da bo isto storila v Bolgarijo, če bi napadli Nemci preko njenega ozemlja Grčijo ali Turčijo. Posebno pa je še treba poudariti izjavo angleškega poslanika lorda Halifaxa v Ameriki, ki je rekel, da Anglija ne bo ostala samo pri teh ukrepih.

Poglavar Španije na dveh važnih sestankih. Poglavar španske države, general Franco, se je sestal 11. februarja na italijanski Rivieri (severnozapadna obala proti Franciji) z Mussolinijem, 13. februarja pa v Montpellieru na francoski Rivieri z maršalom Petainom. Franco je obiskal tokrat prvič službeno Italijo ter Francijo. O teh sestankih se zelo mnogo ugiba. Službeno je bilo objavljeno, da je bila med omenjenimi državniki dosežena popolna soglasnost o evropskih in o vseh vprašanjih, ki v sedanjih zgodovinskih trenutkih zanimajo svet.

žili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje. Na sedmini so nabrali pogrebci 150 din za novo bogoslovje.

Smrtna kosa pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Spet so zapeli zvonovi in naznanili, da smrt kosti in išče žrtve zmiraj v moških vrstah, že 11 po številu. Pred kratkim je šel v večnost Anton svarc iz Jazbin, čez nekaj dni pa smo spremili k zadnjemu počitku Čuček Jakoba, p. d. Sekolovega Jaka iz Črmljenšaka, starega 78 let. Bil je blaga duša. Pevski zbor mu je zapel krasni nagrobni. Bog mu daj nebesa!

Gregonova mamica na zadnji poti. Prejšnjo nedeljo, 9. t. m., smo v Turnišču v Prekmurju položili k večnemu počitku Tkalec Barbaro, po domače »Gregonovo mamico«. Pokojnica je bila dobra in po vsem Prekmurju znana ženska; kajti prepešala ga je neštoto krat, ker je v mlajši dobi hodila okrog po sejmih. Ko pa se je bližal večer njenega življenja, je posvetila glavno skrb svojim vnukom, katerim je bila prababica in jih je zelo ljubila. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi. Med drugimi tudi zet dr. Klar s svojo družino. Naj počiva v miru, a preostalih naše sožalje!

Smrt samske sosesestnice v St. Jerneju pri Ločah. V soboto, 8. februarja 1941, je umrla na Ledenici samska sosesestnica Korošec Lucija v 69. letu svoje starosti. Vzela jo je pljučnica. Bila je v Marijini družbi od njene ustanovitve. Doma je delala in gospodinjala dvema samskima bratom, pogosto prihajala v cerkev in k zakramentom in tako pokazala, kako se da delo združiti z molitvijo brez škode za imetje. Bila je priprosta in ponižna ženska, ki jo je vse rado imelo, kar je sprical tudi njen lep pogreb. Naj v miru počiva!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Bivši izseljenski komisar in duhovnik umrl. V šostanju je umrl g. Maks Gorličar, bivši izseljenski komisar in duhovnik. Rodil se je 22. oktobra 1877 v Mozirju. Mašniško posvečenje je prejel 1. 1901. Kaplan je bil na Vidmu ob Savi, pri Sv. Juriju ob juž. žel., pri Sv. Magdaleni v Mariboru in v Smartnem pri Velenju, od koder je odšel v samostan. Kot dominikanec je deloval v Dubrovniku, v Rimu, v Gradcu, Sopronju in na Dunaju. Po vrnitvi v svetni duhovski poklic je pomagal v pastirstvu pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, v Novi cerkvi pri Celju in v Mozirju. Leta 1935. je postal izseljenski komisar v Düsseldorfu v Nemčiji. Bil je z vso požrtvovalnostjo na delu med našimi slovenskimi izseljenci, ki ga hranijo v najboljšem spominu. Rad je zahajal tudi med slovenske izseljence v Francijo in jim je pomagal po svoji moči. Vojna na zapadu mu je prekrizala vse lepe načrte, katere je imel glede vsestranske pomoči našim izseljencem. Blagopokojni je bil goreč duhovnik, vnet prosvetni delavec in je tudi marsikaj napisal, kar bo obdržalo z zgodovinskega vidika trajno vrednost. Dobremu g. Maksu bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalih naše sožalje!

Dobra mati umrla v Holmcu pri Prevaljah. Nemila smrt je utrgala nit življenja komaj v 61. letu starosti dobri, daleč naokoli znani Teresiji Perše, p. d. Desetnikovi mami. Rajna je vdana v božjo voljo potrpežljivo prenašala težko bolezen in je tudi sprevidena s sveto popotnico odšla s tega sveta. Ni ga menda človeka, ki bi se do nje obrnil za kako pomoč, da mu ne bi ustregla po svoji moči. Kako je bila rajna mama priljubljena, je pokazala obilna udeležba njenega pogreba. Da je pa rada vsakemu postregla, priča to, da je še vsem, ki so jo spremljali na zadnji zemeljski poti, poskrbela okrepčilo. Rajna mama zapušča moža in sedem že preskrbljenih otrok. Zvest obiskovalec njene hiše je bil že dolga dolga leta »Slovenski gospodar«. Rajnici svetila večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« premnul. Na Vodulah v župniji St. Peter pri Mariboru je Bog poklical k sebi po večno plačilo 77 letnega

posestnika Jožefa Protnerja. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« in je vzgojil v pravem krščanskem duhu 8 danes že dobro preskrbljenih otrok. Njegovo občo priljubljenost, katere je bil deležen v župniji, je dokazala obilna udeležba sofaranov pri pogrebu. Blagemu rajnemu svetila večna luč, preostalih naše sožalje!

Blaga samska posestnica je preminula pri Sv. Petru pri Mariboru. Zvonovi farne in gorske cerkve so naznanili žalostno vest, da je umrla v Vinički vasi na vnetju možganske mreže blaga samska posestnica Marija Tomažič v starosti 64 let. Zvesto je služila Bogu in bila je dobrega srca. Ob veliki udeležbi smo jo položili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje.

Dopisi

Slovenske gorice

Sv. Peter pri Mariboru. (Ruperče-Grušova). V »Slovenskem gospodarju« smo že sporočili javnosti, kako razburja tukajšnje prebivalce čudno postopanje občinske uprave pri Sv. Marjeti ob Pesnici v zadevi prešolanja naših šoloobveznih otrok. Vsi, ki poznajo pota in velike ovinkke od Partičke, po katerih morajo hoditi otroci v šolo k Sv. Majeti, se prijemljejo za glavo, da nekateri občinski odborniki nimajo ne srca in ne razumevanja za naše otroke. Ob velikem snegu letos pozimi so pa otroci večidel ostajali kar doma, ker so bila pota v šolo preslaba in predalet. Tako trpi zelo tudi učni uspeh naših otrok, ker ne morejo hoditi redno v šolo, česar vsega ni bilo, ko so otroci hodili v šolo k Sv. Petru. Hvaležni smo g. župniku pri Sv. Marjeti ob Pesnici, ki so stali zmiraj na strani naših staršev ter so celo s posebno vlogo na oblast podpirali naše upravičene zahteve. Apeliramo na vse dobromislele občane in občinske odbornike, da se potegnje za našo pravično stvar ter poveže znanim diktatorjem, da naj delajo ljudstvu v korist, ne pa soobčanom v škodo.

Jarenina. Zadnji dopis Vašega dopisnika iz Pesnice glede onih slavnih »patriotov« in »nacionalistov«, ki so šli kot člani »vsnacionalne organizacije« na sprehod v sosednjo deželo, je vzbudil tudi v Jarenini veliko zanimanje. Tudi iz tukajšnjega društva nacionalistov so se nekateri člani prav domoljubno žrtvovali in so tudi vzeli potno palico v roke ter so jo »korajžno ucvrili« za svojimi pesniškimi nacionalističnimi prijatelji. Mi pa, ki se ne šopirimo s takimi prisljenimi patriotskimi podvigmi, gledamo z obžalovanjem na te nacionaliste.

Št. Ilj v Slov. goricah. Pri nas smo dobili v letu 1940. novo cesto v Ceršaku. Tukajšnja tovarna je dala graditi zidano cesto od banovinske skozi vas Ceršak do Mure. Sedaj tovarni ne bo treba več prevažati lesa in tovarniških izdelkov preko Mure čez ozemlje Nemčije, ampak bodo s kmečkimi vozovi in avtomobilni vozili vso to blago iz tovarne na železniško postajo v Št. Ilju. Sedaj tudi ni nevarnosti, da bi tovarna zastala in da bi delavci zgubili kruh, kar smo se najbolj bali. Vaščani našega zavednega Ceršaka pa so dobili lepo cesto, da jim ne bo treba gaziti blata

Nevarni netopirji. Januš Golec:

Ameriški profesor Pawan je na predameriškem otoku Trinidad zaključil težavno znanstveno delo. Na tem otoku se je zelo pogostoma pojavila steklina, ki je prav gotovo niso razširjali psi. Šlo je tedaj za to, da se odkrijejo nevarni raznašalci bacilov. Po daljšem raziskovanju je prof. Pawan sedaj ugotovil, da so ti raznašalci neki netopirji. Dali so mu nato na razpolago potrebne vsote, da bi započel uničevalen pohod proti tem netopirjem.

Jezik, ki ne pozna besede vojna. Je ljudstvo, ki prave vojne nikoli ni poznalo. Najboljši dokaz je to, da v njegovem jeziku ni izraza za vojno. Eskimi so to ljudstvo. Morda je zemljepisna lega njihovih dežel vzrok,

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Pri niti začeti oblegi Maribora, ko sta bila obča zmedenost in obup na višku, se je pokazalo, da je nebo navdahnilo omenjenega viničarskega fanta z edino rešilno mislijo. Pri izvrševanju navdih ga je vodila božja roka in mu pomagala oteti v odločilnih trenutkih Maribor.

Prazni mestni jarki so mrgoleli Turčinov, kateri so grozili obzidju s stisnjenimi pestmi. Sam veliki vezir Ibrahim paša je galopiral na belcu proti mestu, ko je vdrla voda po glavnem krčevinskem grabnu iz Treh ribnikov, se razdelila pri severnem obrambnem stolpu na levo in desno ter napolnila v par minutah jarke do vrha.

Kakor bi trenil, se je spremenil položaj za tabor oblegovalcev in obleganih!

Pri pogledu na rešilno valovanje vode v jarkih so poklekli branilci po hodnikih za obzidjem, sklepali iz dna duše roke, jih dvigali kvišku in se zahvaljevali glasno Bogu in Materi božji, da sta jim naklonila pomoč v skrajni sili.

7

Silovito bruhanje vode v izpraznjene jarke je čisto zmešalo sigurne zmage pijane Turčine. Vojaki na obrežju jarkov so se pozabili skloniti, da bi ponudili roke po grabah se potapljajočim tovarišem, kateri so vpili k Alahu iz presenečenja in strahu pred smrtjo.

Jesenski mrak je legal na zemljo med gorečo zahvalno molitvijo na obzidju — med potapljanjem ter obupnim alahovanjem po jarkih in na njihovih obrežjih med turškimi jezdec in pehoto.

Prvo noč začete oblege so bile po Mariboru polne vse cerkve in cerkvice Vsemogočnemu ter nebeški Materi najhvalečnejših branilcev, katere sta prevzela prerोजना hrabrost in iz obupa zraslo zaupanje v zmago nad sovražnikom. Mestni poveljnik Kristof Wildenrainer je prebil ono nepozabno noč po skrbno opravljeni spovedi na kolenih v župni cerkvi sv. Janeza.

V zahvalo za prvo in za nadaljnji potek oblege odločilno rešitev so zvonili vsi mariborski zvonovi ono noč do polnoči.

Turške priprave za naskok in maščevanje nad nedolžnimi

Sultan Sulejman se je razljutil do pobsenosti nad pašami in nižjimi poveljniki, kateri so naselili nastavljeni pasti in se osmešili s prenačlenostjo že ob prihodu pred Maribor. Zapovedal je strokovnim četam, da morajo